Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250, (212) 227-5251

РІК LXXXIV. Ч. 195. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 8-го ВЕРЕСНЯ 1977 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, SEPTEMBER 8, 1977 No. 195. VOL. LXXXIV.

ПІДГОТОВЛЯЮТЬ КОНГРЕС УКРАЇНЦІВ КАНАДИ

Вінніпеґ, Канада. — У днях 7, 8 і 9-го жовтня ц.р. тут відбудеться 12-ий Конгрес Українців Канади, який триватиме майже чотири дні і в програмі якого передбачені: в п'ятницю, 7-го жовтня відбудеться офіційне відкриття Конгресу, привіти, вибір президії і комісій та схвалення змін статуту. В суботу, 8-го жовтня, відбудуться дві сесії, які включають: звідомлення Централі КУК за три роки праці, дискусію, доповідь про політику багатокультурности, представлення й одобрення резолюцій і доповідь про рух спротиву в Україні. В неділю, 9-го жовтня, працюватимуть Конґресові Комісії, паралельні конференції та звідомлення комісій на пополудневій пленарній сесії. В понеділок, 10-го жовтня — доповідь про стан української культури у світі, вибір нового президента Екзекутиви і Президії КУК, інсталяція нових керівних органів, вручення Шевченківських медаль за заслуги супроти української громади. Запрошені доповідачі: міністер Д. Джеймісон — „Закордонна політика Канади", проф. В. Тарнопольський — „Рух спротиву в Україні", о. д-р В. Кушнір і М. Плавюк — „10-річчя СКВУ" і д-р Б. Стебельський — „Стан української культури в світі".

У рамках Конгресу відбудеться симфонічний концерт із участю хору О. Кошиця, ансамблю „Русалка", Вінніпезької симфонічної оркестри і Вінніпезького Королівського балету — постанова балету „Легінь", либрето Д. Шутка, музика П. Печеніги-Углицького, композиція з нагоди проголошення самостійности Карпатської України. Реєстраційна оплата для делегатів і гостей виноситиме 45 долярів і включатиме: бенкет, обід, симфонічний концерт-балет і конгресові матеріяли. В часі Конгресу відбуватимуться паралельні конференції Комітету Українок Канади, Української Кооперативної Ради, Шкільної Конференції, Суспільної Служби, Ради Української Культури, Асоціяції Українських Музеїв, Осередку Української Культури й Освіти та молодечих організацій.

Підготовляється З'їзд АДУК у Ню Йорку

Ню Йорк. — З Головної Управи Асоціяції Діячів Української Культури, АДУК-ЗСА, інформують, що другий З'їзд АДУК відбудеться 8-9 жовтня 1977 р. у великій залі дому ОУВФронту при 136 Друга евеню в Ню Йорку. Крім доповідей голови світової Управи АДУК д-ра Б. Стебельського та голови Контрольної Комісії АДУК д-ра М. Кушніра про сучасний стан української культури на Заході та в УССР і основні напрямні діяльности Асоціяції, а також звіту голови ГУ АДУК-ЗСА Л. Полтави, — у тих двох днях відбудеться великий Книжковий Базар творів письменників — членів АДУК, Образотворча виставка мистців, Виставка українських поштових значків і друків зі збірки п. Ж. Ласовського, а в суботу, 8-го жовтня увечорі концерт та літературно-мистецька Зустріч із Громадянством. З нагоди З'їзду член АДУК, мистець емалії К. Шонк-Русич, влаштує велику Виставку-випродаж емалій.

У всіх сесіях З'їзду можуть брати участь не лише члени АДУК, а й зацікавлені гості. АДУК у Америці має тепер 147 членів, з них майже три чверті — люди пенсійного віку, які не вплачують 10-дол. членської річної вкладки. Лише завдяки фінансовим пожертвам-дотаціям: 300 дол. від УНП, 250 від щадничої Спілки „Певність" та 200 від 8-го Відділу ООЧСУ в Чікаго, Асоціяція змогла випродукувати першу серію озвучених прозірок на тему „Українська Національна Революція" і розпочати працю над другою серією фотодокументів на цю ж тему та випустити чотири серії пропам'ятних конвертів: „Пам'ятник Т. Шевченкові у Вашінґтоні", „Нескорена Україна" — з мапою України й інформаціями про її поневолення Москвою (такі конверти були переслані до Югославії на Конференцію в справі Гельсінкських постанов і на Світовий з'їзд письменників у Софії, Болгарія), „Великий Митрополит-мученик Кир Андрей Шептицький", з текстом про переслідування усіх українських Церков в Україні, „Нескорені Українки" — з портретом Стефанії Шабатури і уривком із листа засуджених большевицьким режимом українок до ОН (всі тексти — англійською мовою).

АДУК у Америці дотепер не зміг створити необхідного для поширення Видавничого Фонду.

Під час З'їзду відбудеться звітування голів Відділів і Представництв АДУК у Америці, а також вибори Головної Управи на ЗСА. У З'їзді візьмуть участь всі члени АДУК, які зможуть прибути до Ню Йорку; члени, котрі не зможуть прибути, передають свої голоси в письмовій формі учасникам З'їзду.

Головна Управа АДУК-ЗСА прохає Громадянство Ню Йорку й околиць придільити час і увагу З'їздові 8-9 жовтня — справам української національної культури на свободі, одному з важливих сегментів нашого організованого життя в діяспорі.

В Стейтовому Коледжі Джерзі Сіті починається курс української мови

Джерзі Сіті, Н. Дж. — З днем 8-го вересня 1977 р. в Стейтовому Коледжі Джерзі Сіті розпочинаються лекції початкового курсу української мови. Цей курс проходитиме в рамках Департаменту етнічних студій цього коледжу. Координатором цього відділу етнічних студій є проф. д-р Талеуш Громада, а курс української мови викладатиме д-р Євген Федоренко, знаний викладач української мови і літератури на Ратґерському університеті в Ньюарку.

Навчання курсу української мови відбуватиметься по понеділках і четвергах від 7:00 до 8:15 вечора. Всі зацікавлені особи можуть ще вписатися на цей курс (No. 2852 — Ukrainian Conversational I) в таких днях і годинах: п'ятниця 9-го вересня від 9:00 до 4:00, а в понеділок 12-го і вівторок 13-го вересня від 1:00 до 7:30 вечора.

У справі дальших інформацій можна звертатися до бюра вписів коледжу (Тел. (201) 547—3333). або до проф. Т. Громади (Тел. (201) 547—3252).

Зрозуміло, що затримання цього українського курсу та евентуальне впровадження інших залежатиме від реєстрації зацікавлених осіб, а також від підтримки української громади.

Другий „Вояджер" вилетів у космос

Кейп Каневерал. — У понеділок, 5-го вересня, звідсіля запущено в космос другу з черги ракету „Вояджер" („Мандрівник"), завданням якої — як і першої, що була запущена 20-го серпня — є фотографувати поверхні Сатурна і Юпітера та місяців, які кружляють довкола тих плянет, як теж за допомогою інших інструментів збирати різноякісні інформації про ту частину космосу. Науковці з Крайового Аеронавтичного і Космічного Управління (НАСА) сподіваються, що обидва „Вояджери" зможуть теж досліджувати плянету Уран. Після дослідів згаданих трьох плянет вилетять поза нашу соняшну систему, тобто, в простори, в яких ще ніколи не літали ракети зі Землі, але це станеться щойно в 1988-му році.

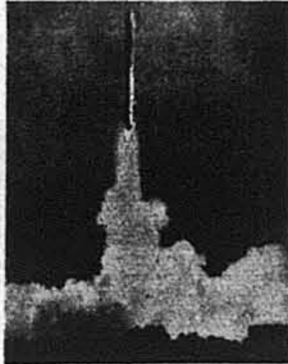

„Вояджер 1" вилітає в космос

Запущений в космос минулого понеділка „Вояджер" має долетіти до Сатурна і Юпітера скоріше ніж „Вояджер", який вилетів в кінці серпня, бо летітиме більш прямим шляхом. Тоді, коли з першим космічним кораблем були деякі проблеми, які по кількох днях пощастило зліквідувати, то запуск другого „Вояджера" у понеділок відбувся із повним успіхом. Хоча він вилетів у космос пізніше від першого, то має назву „Вояджер 1".

Майбутність Берта Ленса загрожена

Вашінгтон. — У понеділок, 5-го вересня, демократичний сенатор Абрагам Рібікофф з Коннектикату і республіканський сенатор Чарлс Персі з Іллиної, голова і містоголова Сенатської комісії для урядових справ, поінформували президента Джіммі Картера, що одержали „нові закиди" щодо здогадних протизаконних фінансових трансакцій Берта Ленса, директора Бюра Управління і Бюджету, і закликали Президента вимагати резиґнації Ленса.

Рібікофф і Персі відмовилися подати пресі будь-які подробиці про нові закиди проти Ленса, заявляючи, що раніше мусять поінформувати інших членів Сенатської комісії, яка в середу, 7-го вересня, має розпочати переслухування відносно цілої справи Ленса. Але з інших джерел стало відомо, що „нові закиди" можуть відноситися до періоду, коли Ленс був директором банку „Калгун Фирст Нешинал Бенк" у Джорджії. Вже раніше урядовий контролер валюти Джон Гаймани передав згаданій Сенатській комісії звіт, в якому ствердив, що хоча Ленс не поповнив жадних злочинів і немає достатніх підстав притягати його до судової відповідальности, то все ж таки зазначив, що кількакратні персональні позички Ленса і факт, що він дозволяв членам своєї родини та родинам інших урядовців його банку виписувати особисті чеки без задовільного покриття — це „сумнівні банкові трансакції".

У вівторок, 6-го вересня, президент Джіммі Картер, який досі часто виступав в обороні Ленса, заявляючи, що нема підстав вимагати його резиґнації, сказав кореспондентам, що ще не вирішив, що робити з цілою справою Ленса. Відмовляючись входити в подробиці, Президент заявив, що хоче, щоб переслухування Сенатською комісією скоро закінчилися, щоб „всі факти були представлені американському народові, Конгресові і мені".

Того самого дня стало відомо, що „сумнівні фінансові та інші трансакції" Берта Ленса також розглядатиме Департамент справедливости, Податкова Служба і Федеральна виборча комісія.

Китайський ватажок критикує Венса і ЗСА за Тайван

Пекін. — Тенґ Гсіао-пінґ, заступник прем'єр-міністра китайської Народної Республіки, який є також заступником голови китайської Комуністичної партії, заявив у вівторок, 6-го вересня ц.р., що старання З'єднаних Стейтів Америки нав'язати дипломатичні зносини з Китайською Народною Республікою потерпіли поразку в часі візити державного секретаря Сайруса Венса, який відбув офіційну поїздку до Пекіну минулого місяця. Розмовляючи з екзекутивними керівниками пресової агенції Ассосієйтед Пресс, які перебувають з 16-денною візитою в Китаї, Тенґ висловив думку, що переведені розмови між китайськими і американськими представниками можна вважати відступом від тих пропозицій, що їх свого часу висунув був колишній президент Джеральд Форд і державний секретар Генрі Кіссінджер. В інтерв'ю Тенґ зокрема відмітив такі чотири справи: президент Форд обіцяв в грудні 1975 р., що якщо він буде переобраний на президента ЗСА, то він зірве дипломатичні зносини з Національним Китаєм (Тайваном) і встановить співпрацю на амбасадорському рівні з Китайською Народною Республікою; державний секретар Венс обіцяв нав'язати дипломатичні зв'язки з КНР і залишити інформаційне бюро на Тайвані, але китайці таку можливість категорично відкидають; помимо того, що КНР вважає Тайван її внутрішньою справою, до якої не повинні вмішуватись посторонні чинники, але, беручи під увагу відносини, які витворились, китайські лідери старатимуться спільно з урядом ЗСА розв'язати цю справу; звідомлення про те, що розмови Венса в Пекіні були дуже успішними, не відповідають правді. При тому Тенґ натякав на японський взірець полагодження справи, тобто повного зірвання відносин з Тайваном і нав'язання дипломатичних зносин з Пекіном. Взагалі Тенґ кількаразово повертався до обіцянок Форда і Кіссінджера та японської формули, яку китайці, правдоподібно, вважали б сприємливою. При тому він підчеркнув, що ЗСА навіть не мають пляну, як полагодити справу Тайвану і не думають покищо зривати дипломатичних зносин, ані військового договору, який забезпечує Тайван перед нападом із зовні.

Державний департамент ЗСА покищо не зайняв до інтерв'ю Тенга жадного становища, а речники департаменту відмовились від коментування цієї справи.

Тонґсуна Парка обвинувачено за спроби підкупити законодавців ЗСА

Вашінгтон. — Департамент справедливости повідомив у вівторок, 6-го вересня, що південно-корейського підприємця Тонґсуна Парка ще в кінці серпня формально обвинувачено за 36 спроб підкупити американських законодавців, щоб вони схвалювали законопроєкти, які призначували б більші суми на допомогу Південній Кореї та виходили б на користь корейської економіки. Крім Парка обвинувачено теж колишнього демократичного конгресмена з Каліфорнії, Ричарда Ганну, та двох колишніх директорів Розвідної Агенції Південної Кореї. В обвинуваченні зазначено, що Тонґсун Парк, хоча представляв себе як приватний підприємець, фактично був агентом південно-корейського уряду і старався шляхом коштовних дарунків і хабарів вплинути на рішення членів Конгресу ЗСА.

Парк тепер вже знову живе в Сеулі і твердить, що закиди проти нього — це видумки. Хоча ЗСА і Південна Корея ніколи не підписували договору щодо взаємної „видачі злочинців", то генеральний прокуратор Ґріффін Белл заявив, що надіється, що „приязний до ЗСА уряд Південної Кореї" поверне Тонґсуна Парка в руки американських властей, щоб він був притягнений до судової відповідальности.

СОВЄТСЬКІ ВЛАСТІ УСУНУЛИ КНИЖКУ Д-РА М. КУРОПАСЯ „УКРАЇНЦІ В АМЕРИЦІ" З МІЖНАРОДНОЇ ВИСТАВКИ В МОСКВІ

Москва. — Хоча ще перед початком Міжнародної Виставки Книжок, яка проходитиме в Москві від 6-го до 14-го вересня, совєтські власті застерегли, що не допустять на ту виставку „провокативних книжок", тобто зазначили, що вони вирішуватимуть, які книжки можна виставити, а які ні — що довело до того, що багато американських видавництв відмовилися брати участь у виставці, зазначуючи, що ніколи не погодяться на цензуру будь-якими чинниками — то в перший день виставки совєтські цензори усунули додаткових 9 книжок американських і британських видавництв, як теж усунули 4 каталоги, в яких находились інформації про „невідповідні" праці, видані у ЗСА та Британії. Між книжками, які совєтські власті наказали усунути з виставки, була праця „Українці в Америці", що її написав головний радний УНС д-р Мирон Куропась, колишній спеціяльний асистент президента Джералда Форда для етнічних справ, як теж були усунені книжки „Жиди в Америці", „Чехи і Словаки в Америці", „Таємна поліція в Росії Леніна", „Китайсько-совєтський конфлікт і Східня Європа", дві книжки Джорджа Орвелла, а саме „Фарма тварин" і „1984", в якій автор описував життя в тоталітарних суспільствах, та дві інші праці — інформує московський кореспондент „Ню Йорк Таймсу", Кристофер Врен, у виданні тієї газети зі середи, 7-го вересня.

Представники американських і британських видавництв запротестували проти цієї цензури, звертаючись в тій справі до Бориса Стукаліна, шефа видавничих справ у Совєтському Союзі, який заявив, що „це справа, якою займається митне бюро", але обіцяв перевірити справу.

Честер Керр, голова Асоціяції Американських Видавництв, обурено заявив західним кореспондентам і представникам совєтського уряду, що така цензура ніколи не могла б трапитися на міжнародній виставці в ЗСА і Совєтський Союз був би запевнений, що всі совєтські книжки, не зважаючи на їхній зміст, були б виставлені і доступні для відвідувачів виставки.

Кристофер Врен пише, що хоча совєтські власті встановили цю додаткову цензуру, то Міжнародна Виставка Книжок втішається великою популярністю серед совєтських відвідувачів, які захоплені не тільки кількістю книжок із 63-ох країн, але також якістю паперу, ілюстрацій тощо. На виставці представлені книжки 1,500 видавництв, між ними 900 видавництв із країн Заходу.

Каталоги закордонних видавництв усунено з виставки тому, що в них були згадані книжки, присвячені політичним питанням сучасного чи минулих періодів, як теж деякі праці совєтських дисидентів чи емігрантів із Совєтського Союзу — пише Кристофер Врен.

УВУ видасть монографію Галини Мазепи

Гості з Каракасу, Венесуеля, під час відвідин у „Свободі" (справа): пані Галина Мазепа-Коваль та проф. Володимир Коваль в розмові з ред. Любов'ю Коленською.

Джерзі Сіті (Л.К.). — Після одномісячної поїздки по Европі до ЗСА прибули мешканці Каракасу, Венесуеля, — відома мисткиня олійних картин Галина Мазепа-Коваль та її муж, професор Центрального університету в Каракасі Володимир Коваль, викладач електроніки, який в травні 1977 року — в 30-річчя своєї педагогічної праці, отримав від Міністерства Освіти університету Орден першої кляси — „Марія Варгас". Відвідавши видавництво „Свободи", гості з Каракасу поділилися своїми враженнями з поїздки та розповіли, що незабаром має появитися монографія Галини Мазепи зі заплянованої серії видань монографій українських мистців, ініціятором яких є Український Вільний Університет у Мюнхені, Західня Німеччина, що вже досі видав двотомну монографію Григорія Крука.

У 80-120-сторінковій монографії Галини Мазепи, такого ж формату як монографія Г. Крука, буде 30 кольорових і 30 чорно-білих ілюстрацій, у якій містять вступну статтю Святослава Гординського, життєпис мисткині — пера д-ра Володимира Прокоповича та спогади про малярку, що їх подасть Марина Антонович-Рудницька. Монографія буде написана трьома мовами: українською, англійською та німецькою. На її випуск УВУ отримав від німецького уряду 2,000 марок дотації, дещо готівки придбала Галина Мазепа з проданих картин, одначе ще багато потрібно до суми, щоб нею покрити видання монографії.

У розмові з редакторами Галина Мазепа розповіла про свій творчий шлях, який розпочався її студіями в Чехо-Словаччині в Празькій Академії Красного Мистецтва. Мисткиня також згадала про різні колективні виставки, в яких вона брала участь у таких містах: Мюнхені, Львові, Римі, Неаполі, Празі та Берліні. Прибувши в 1947-му році до Каракасу, працювала у фірмі „Болівер Фільме", у відділі рисункових картунів. У цьому ж році відбулися індивідуальні виставки Галини Мазепи — в Музею Красного Мистецтва в Сальоні „Плянчарт" — „Незалежних Мистців". Тоді вона рівнож працювала керамісткою, а також ілюструвала книжки та венесуельські журнали; до речі, українським авторам малярка ілюструє книжки безкоштовно. У 1956-му році Галину Мазепу нагороджено державною національною премією за прикладне мистецтво — керамічний рельєф, ікону „Покрова". Уміжчасі влаштовувано мисткині індивідуальні виставки — у Філядельфії, Ню

(Закінчення на стор. 4-ій)

НА СОЮЗІВЦІ ВІДБУЛИСЯ КРАЙОВІ ТЕНІСОВІ І ПЛАВАЦЬКІ ПЕРШЕНСТВА З УЧАСТЮ РЕКОРДОВОГО ЧИСЛА ТЕНІСИСТІВ

Союзівка (з. с.). — Рекордове число змагунів в тенісовому турнирі і близьке рекорду число в плавацьких змаганнях взяло участь у цьогорічних крайових змаганнях за індивідуальні першенства Української Спортової Централі Америки і Канади (УСЦАК), які відбулися на цій оселі УНСоюзу під час довгого вікенду з нагоди Свята Праці від п'ятниці, 2-го вересня, до понеділка, 5-го вересня. Змагання, які влаштував Карпатський Лещетарський Клюб (КЛК) за нагороди УНСоюзу, „Свободи", Союзівки і „Українського Тижневика", відбулися при соняшній теплій погоді, а приглядалось їм понад 3,000 осіб. Цей 22-ий з черги тенісовий турнір і 21-і плавацькі змагання проходили під знаком срібної річниці Союзівки, яка цього року в різноманітний спосіб відмітила 25-річчя свого існування.

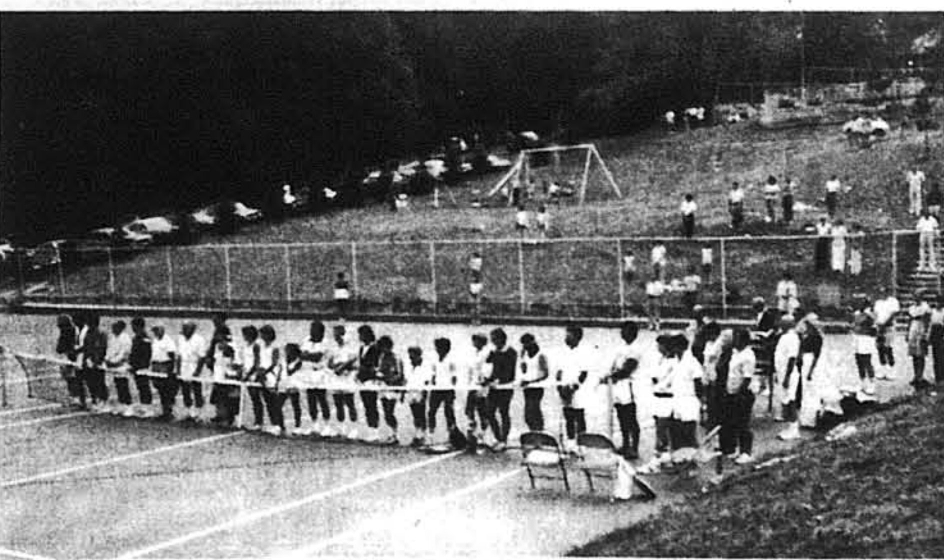

Фіналісти тенісових першостей УСЦАК і організатори турніру під час заключних церемоній на долішніх кортах Союзівки.

Тенісовий турнір

Згідно з форматом, прийнятим в 1971-му році з уваги на зростаючу кількість учасників, елімінаційні рунди почалися вже в п'ятницю, 2-го вересня, в групі чоловіків до якої зголосилися 53 змагуни. До турніру, який проходив у 12-ох групах, зголосилося 153 змагуни і змагунки. Хоча не всі прибули на змагання, то фактична участь 133 змагунів і змагунок становить новий рекорд, на 27 учасників більше як в 1970-му році. Двадцять вісім змагунів в групі чоловіків відіграли дві рунди в п'ятницю і сім залишених дійшло до 25-ох змагунів — серед них ранґовані, розставлені як і ці, що за жадних умов не могли приїхати в п'ятницю — даючи круг 32-ох, який відбув дві перші рунди змагань в суботу на кортах нюйоркського стейтового університету в Ню Полц, Н. Й. Змагання у всіх інших групах, за виїмком чвертьфіналів в групі юнаків 16 років і нижче, які відбулися рівнож в Ню Полц, проходили на шістьох твердих кортах союзівки до заключних фіналів в понеділок.

В групі чоловіків, Андрій Чайковський (КЛК Гартфорд) успішно захистив свій минулорічний примат, перемагаючи у фіналі колишнього п'ятикратного чемпіона Івана Дурбака (КЛК Ютика) вислідом 6—4, 6—4. У півфінальних грах А. Чайковський переміг Юрія Фалинського (КЛК Ютика) 6—1. 7—6. а І. Дурбак Романа Ракочого, мол. (КЛК Коговз), 6—4, 6—1. Одинокою несподіванкою в цій групі слід уважати елімінацію минулорічного фіналіста Рос-

(Закінчення на ст. 4-ій)

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Преважлива Маніфестація

Менше ніж два тижні часу відділює нас від однієї з найважливіших подій в житті зорганізованої української громади східного побережжя З'єднаних Стейтів Америки: Маніфестації в День Оборони Прав України, яка відбудеться в Ню Йорку, в неділю, 18-го вересня. Спонзорами цієї Маніфестації є Централя Українського Конґресового Комітету Америки та коло 40 Відділів УККА в стейтах Коннектикат, Ню Джерзі, Ню Йорк і Пенсильванія, а господарем — Комітет Об'єднаних Українсько-Американських Організацій Великого Ню Йорку — Відділ УККА.

Причиною зорганізування цієї Маніфестації — це те, що в Україні комуно-московський режим продовжує свою народовбивчу політику русифікації, продовжує переслідувати всіх українських патріотів, які виступають в обороні національних, політичних, культурних, релігійних і загальнолюдських прав українського народу. Ці переслідування не то що не припинилися після Гельсінського домовлення і першої сесії Белградської конференції, як цього сподівалися деякі наївні західні політики, а навпаки — зросли. Як вказують українські інтелектуалісти-патріоти та дисиденти інших народів СССР, які караються по концтаборах, в'язницях і закладах для умовохворих, політика „детанту" зі Совєтським Союзом погіршує ситуацію, заохочуючи Москву посилювати свій гніт і порушувати всі права народів і індивідуальних осіб, хоча ці права гарантовані совєтською конституцією та різними міжнародними договорами, що їх підписали кремлівські ватажки.

З уваги на вищезгадане, як теж тому, що президент Джіммі Картер від самого початку свого урядування виявляє глибоке зацікавлення справою людських прав по цілому світі, заплянована на 18-го вересня Маніфестація в День Оборони Прав України повинна бути найбільш масовою з усіх наших дотеперішніх маніфестацій-демонстрацій в обороні поневоленого, але нескореного українського народу. Ми, українці у вільній Америці, маємо змогу своїми протестами, маніфестаціями тощо звернути увагу Вашінгтону та інших столиць Заходу на постійне порушення всіх прав в Україні комуно-російськими імперіялістами. З нашими масовими демонстраціями — тільки такі здобудуть розголос в американських засобах масової інформації — мусітиме рахуватися Москва, бо навіть диктаторський режим Совєтського Союзу змушений звертати належну увагу на світову опінію.

Отже, перед нами важливе завдання: якнайчисленніша участь у Маніфестації в День Оборони Прав України. Проводи наших організацій, парохи-настоятелі наших церков і кожен з нас особисто повинні пригадувати всім і все про Маніфестацію 18-го вересня і належно до неї підготовлятися. Ще залишилося неповні два тижні до цієї преважливої Маніфестації і тільки ми нашою масовою участю в ній можемо запевнити її успішність.

Тут і там

Недавно американські засоби масової інформації повідомили, що Департамент сільського господарства, у порозумінні з президентом Джіммі Картером, видвигнув пропозицію, щоб в наступному 1978-му році зменшити на 20 відсотків посів пшениці, бо ЗСА тепер мають значну надвишку цього зерна, а саме, 1.1 більйона бушлів, і то ще перед закінченням цьогорічних жнив.

Так виглядає ситуація в Америці. А як відмінно представляється стан сільського господарства у Совєтському Союзі! Тоді, коли в ЗСА уряд турбується фактом, що країна має надвишку пшениці, то Москва часто мусить купувати різні роди зерна за кордоном, головно в Америці, Канаді та Австралії. Правда, часами цю закупівлю зерна від країн Заходу спричинили такі природні явища, як посуха, але головною причиною постійних браків харчових продуктів в СССР — це сама система совєтського сільського господарства.

Примусова колективізація, яка в 1930-их роках коштувала самій Україні понад 6 мільйонів людських жертв та при допомозі якої Совєтський Союз мав „дігнати і перегнати" Америку, ще сьогодні не може виживити власного населення. Коли в ЗСА тільки 4 відсотки всієї робочої сили працює на фармах і Америка може експортувати великі кількості різних харчових продуктів, а уряд журиться фактом, що існують надвишки пшениці, то в Совєтському Союзі одна третя цілої робочої сили працює у сільсько-господарському секторі, в колгоспах і радгоспах, а СССР все одно мусить часто купувати харчеві продукти за кордоном.

Якщо кремлівські верховоди взагалі інформують населення Совєтського Союзу про поганий урожай, то звалюють вину на посуху, повені чи інші природні явища. Однак, погані урожаї в СССР, як вже було сказано, в більшості спричинені „типовими недостачами совєтського сільського господарства", як це минулого року висловився кореспондент „Ню Йорк Таймсу" у Москві. Він вказував, що постійні браки харчових продуктів у Совєтському Союзі спричинені неефективністю централього плянування, слабо розвиненою системою транспортації, браком запасних частин до сільсько-господарських машин тощо.

Відсталість свого сільсько-господарського сектора Москва старається затаїти перед населенням Совєтського Союзу, забороняючи своїй пресі взагалі згадувати про закупівлю великої кількості зерна та інших продуктів за кордоном. Але населення СССР про ті неуспіхи на відтинку сільського господарства все одно дізнається, бо, як писав Валентин Мороз: „Правда має довгі руки!"

Торжественні врочистості біля Церковці-Пам'ятника

Кергонксон, Н. Й. (М. Б.). — Із уваги на те, що українська православна Церковця-Пам'ятник, збудована і посвячена тому два роки тут біля Союзівки в пам'ять полеглих вояків-націоналістів Українського Буковинського Куреня, здобула популярність, зокрема серед українського вояцтва, Президія ОБВУА постановила прийняти над тією церковцею почесний протекторат. Тому, згідно з постановою цієї знаменної постанови та з нагоди вмурування у стіну церковці землі, привезеної з України враз із пропам'ятними грамотами, там буде відслужена в неділю, 11-го вересня ц. р., о год. 10:30 ранку Торжественна Св. Літургія, а відтак, на Союзівці в відпочинковому домі „Веселка" відбудеться спільна трапеза з мистецькою програмою.

Того ж дня, о год. 7-ій ранку, від'їде до Кергонксону замовлений Комітетом автобус з Ню Йорку, 2-ої евеню з-під Українського Народного Дому. Переїзд в обидві сторони 10 дол. від особи.

У СУЧАСНІЙ ПОЛЬЩІ

(М. Л-ий). — Амстердамський щоденник "Het Parool" приніс цікавий допис свого кореспондента з Польщі, який насамперед цитує свого польського розмовника-журналіста:

Багато західних людей, які приїжджають до Польщі, є дуже упереджені. Вони гадають, що за кожним деревом скривається совєтський жовнір, що поляки проводять найбільше свого часу, вистоюючи в чергах, що вся партія складається з дрібних потентатів, які замикають за грати невинних людей, затримують пашпорти і взагалі є нетерпимі.

Журналіст підсміхнувся. Мав на собі модне вбрання, темну сорочку, широку краватку й ясно виглянсовані черевики. Він не є членом партії, пише коментарі про новини до кількох видань. „Розгляньтеся довкола. Чи ви знали, що 75 відсотків наших фільмів приходять із Заходу? Чи ви знали, що їх цензурують у Східній Німеччині, бо вони показують забагато наготи? Східна Німеччина це дійсно нуждення країна. Одначе тут зовсім ні. Розгляньтеся самі".

Дальше кореспондент пише:

Коли я пішов за його радою, побачив людей, що прогулювалися по широкій Маршалковській, центрі Варшави, вчасним вечором холодного дня. Шофери мчаться вулицями. Неонові світла горять. На вітринах малих крамниць каракульові шапки, текстильні вироби і стебновані пухові ковдри.

По лівому боці є Пасаж Сьрудмєйскі, територія пішоходів, де у виниці продають болгарські, румунські, мадярські й італійські вина, еспанське вино, французьке бордо можна також дістати. В сусідній крамниці можете купити срібні ложки, будильники й трофеї. У департаментовій крамниці продають майже все, що тільки можете подумати. Побіч, кіна модерна галерія образів різних мистецьких напрямків.

У Варшаві в соняшні дні бачите гарних дівчат, зодягнених згідно з найновішою модою. Журналіст пояснює: „Залізна заслона, якщо взагалі існує, то є на схід від нас. Не так багато дозволено тут, як у вашій країні, але стільки, скільки можливо в наших відносинах. Для росіян ми є Захід. Матеріяльно і щодо свободи поляки добре маємося".

В наслідок заворушень у балтійських містах платні підвищено до 40 відс., а ціни харчів залишилися ті самі. Гроші нагромаджуються, а покупна сила зросла. Десятиденна програма до Франції (що коштує майже стільки, що п'ятимісячна плата) поширюється. Не зважаючи на свій добробут, поляки нарікають, сказав другий довголисний журналіст. „Поляки найбільш розпещені споживачі Европи. Після упадку Гомулки в 1970-му році — він був останнім марксистом Польщі — люди почали заробляти більше грошей. Партія, налякавшись робітників, завернула назад марксистську аксіому. Замість робити жертви для будучого добробуту, встановлено мотто: „Живи тепер, а турбуйся опісля". Ми не можемо дозволити собі на таку поведінку, але споживач є глухий."

Після 1970-го року розвинуто величезну інвестиційну програму завдяки західним кредитам. Імпортовано цілі фабрики — з стінами й усім. Закордонні борги зросли до 8 більйонів долярів. Коли ж уряд проголосив підвищку цін, запротестували робітники в двох містах. Обіцювані компенсації в справі платень були з користю для тих, що діставали й так уже добрі платні.

Багато людей, головно молодих носять модерне вбрання, але більшість стрічних виглядають більш обідрані. Емерит живе більш-менш з 40 долярів місячно, пересічна плата виносить коло 100 долярів, а деякі, такі як шахтарі й робітники, що працюють на верфах, зароблять по 300 долярів, їх уважають робітничою аристократією. „Польща не загине", співають вони в своєму гимні. Не зважаючи на їхні нарікання, вони сміються з партійного шефа Ґерека, навіть представляють його в карикатурах; це щось таке, про що навіть годі було й подумати в часах Гомулки.

В Польщі є сміх, є і молитва. В катедрі, що поруч палацу Сташіца, буває всього кілька вільних місць під час Служби Божої вечорами з кінцем тижня. Кореспондент спитав таксівкаря як мається справа із свободою. Він відповів ламаною німецькою мовою: „Якщо ви не дошукуєтеся проблем, то їх нема. Партія — це бог, але ви можете говорити, що вам подобається, а якщо хочете не мати ніяких конфліктів, то й немає причин напитувати собі їх."

Другий журналіст завважив: „Ніяка східньоевропейська держава не дозволяє на таку велику свободу як Польща. Ми не маємо демократії, але маємо свободу. 90 відс. з того, що я хочу писати, я дійсно можу написати. Решта 10 відс. — це згідно з вказівками партії, але вони виходять у мене такі сухі, як тільки можливо." А першний журналіст спитався: „Свобода — що це таке? Заворушення з 1956-го року були політичні, протисталінські; ви хотіли б могти сказати політичний жарт, але так, щоб не бути замкненим навіть вісім років. Але в 1970-му році заворушення були проти підвищки цін, а потім знову в 1976-му. В 1968-му році під час студентських неспокоїв робітники йшли з прапорами, на яких було вписано: „Студенти, вертайтеся до ваших книжок!", і студенти зробили це добровільно."

Через широкий бетоновий центр міста йдеться на Польову вулицю, там є базар — один ряд дерев'яних прилавків, на яких продають овочі. Від фронту „Ґортексу" топчеться довга черга з морозивом, а проти людей їдять борщ. У кутку цілується молода пара, а побіч якийсь п'яниця заточується, два покупці регочуться. Польща не загине.

Іван Овечко

РЕЦЕНЗУЙМО РУКОПИСИ!

Краще було б, коли б не було потреби закликати до писання рецензій на рукописи, але немає ради: видавничі умовини для наших письменників і публіцистів (та й не тільки для них!) такі, що добрі речі добрих авторів припадають порохом, не доходячи до рук і очей читачів. Правда, багато й виданих книжок припадають порохом, але вони, книжки ті, бодай зрідка рецензуються або принаймні їх колись оцінять. Рукописи ж здебільшого пропадають для історії з відходом із цього світу автора. А якщо й ні, якщо вони десь зберігаються в архівах наукових інститутів чи музеїв, ніхто не знає не тільки їхнього змісту, а й думки про них фахових людей.

А тим часом деякі з пригтовлених до друку рукописів варті куди більше, ніж деякі вже видані книжки. Та й хто сказав, що рецензувати можна і треба лише ту річ, яка побачила світ у книжковій формі?! Звичайно, для того, щоб рукопис рецензувати, він повинен бути в остаточно закінченому вигляді. Наші автори видають книжки здебільшого „власним накладом", тобто власним потом зароблених грошей, і в більшості для того, щоб ніколи тих грошей не повернути собі на старість. Але багато з них і таких, що й тих грошей не мають, а шукання „ниток з громади на сорочку" вони не йдуть із багатьох зрозумілих причин. Та все ж зробити три-чотири копії своєї праці в рукопису (по 10 центів від сторінки) і вислати фаховим рецензентам вони могли б. Таким чином читачі, ба й видавці або відповідні організації може б зацікавилися працею настільки, що ве прискорило б і вихід у світ тієї праці книжкою.

Знаю, що мало потіхи в цій моїй ідеї, і на обличчях багатьох авторів я бачу вже тепер вирази скептицизму й іронічного посмішку. Але в ситуації, що заіснувала для наших авторів і погіршується з кожним роком, і цей крок їм назустріч слід узяти під увагу, бо пошкодити він не зможе, зате може бодай трохи підняти на дусі багатьох авторів. „На безриб'ї і рак — риба". Не маємо рецепта на нашу хворобу сучасного суспільства (ту хворобу можна назвати книжковою алергією), щоб повністю вилікувати відповідним „застриком", не маємо „риби" в наших емігрантських річищах — і „рак" не зашкодить. Гірше бо, коли автор, маючи два-три рукописи, готові до друку, не наважується вже підіймати й руки, щоб написати ще один твір, хоч ні ідей, ні таланту йому не бракує. Рука не підіймається до писання, коли нема кому видати, а звідси нема кому й читати. Рецензіями ж на рукописи можна було б бодай запобігти тому, що й ніхто не знає, що саме написано, хоч і не видруковано.

До написання цієї статті мене спонукав факт існування однієї поважної праці в рукопису: „Обезвласнене суспільство. Студія автентичного марксизму" Петра Балея. Рукопис у трьох частинах. Коли б уся та праця вийшла в книжковій формі, видання мало б якихось 500 сторінок. Я прочитав першу частину „Обезвласненого суспільства" і маю своє скромне враження: ні в якому разі ця праця не мусіла б припасти порохом у шафі автора чи в архівах наукових установ. Будучи, проте, не дуже великим оптимістом щодо видавничих можливостей, боюсь, що так станеться, якщо фахові критики своїми рецензіями цього рукопису не відгукнуться в пресі, не проаналізують цієї глибокої та дуже на часі студії Балея.

Та й не тільки такого роду публікації в рукописах мали б бути рецензовані, якщо нема вигляду на видання їх книжками. Твори також красного письменства добрих, але вже майже зрезиґнованих авторів. Я свідомий, що мій заклик — Рецензуймо рукописи! — дуже подібний до „соломинки для утопаючого". Але він усеж таки кращий, ніж „Не тратьте, куме, сили: спускайтесь на дно..."Хто зна, чи така вчасна „соломинка"-рецензія не врятує того чи іншого твору автора і не винесе його на хвилі еміграційного моря...

Рецензуймо рукописи!

БАТЬКИ! Зв'яжіть замолоду ваших дітей з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб запевнити їм кращу будучність, в нашій громаді у вільному світі нового свідомого глена!

Степан Куропась

ПРО ДВІ СПРАВИ

Славний чеський письменник Ярослав Гашек написав популярну повість „Добрий вояк Швейк". Він в уста Швейка вклав таку аксіому: „Недобрий вояк той, що гине за свою батьківщину, а добрий вояк той, який приневолює ворожого вояка гинути за його батьківщину".

Значить, треба нам, ветеранам українських воєн не вмирати, а покірно для Батьківщини жити, щоб змогти корисно для неї працювати.

У 60-річчя Збройних Сил ресорт міністра війни УНРади вирішив видати „Спеціяльну Відзнаку", якою ветеранів українських колишніх збройних сил нагородять на спеціяльних імпрезах по різних наших громадах ЗСА і Канади. Дехто скаже: „Маємо вже досить тих відзнак, немає вже місця на грудях, де їх чіпляти". Це правда, але правдою є і те, що відзнаки є документацією нашого життя і чину. Москалі палять наші музеї і архіви. Папір не витримує вогню, води і довгого віку, якщо відповідним способом не консервуємо книжкових видань. А метаєль витримає більше, до того ж він має переходити з роду в рід, про що треба подбати.

І в мене є багато медалів, зберігаю їх у спеціяльній скринці. Колишні вояки люблять медалі і радо йдуть на імпрези, де надіюють їх відзнаками, бо вони займають менше місця чим грамоти, якими заповнена американська чи канадська Україна. Тому раджу нашим воякам у вівілю подбати про те, щоби восени вони отримали відзнаку 60-річчя Збройних Сил. Українські ветерани вже не можуть робити військових парад, бо вік не пускає.

Ще до приходу нової політичної еміграції я був на імпрезі роздачі медалів у Віндзорі в Канаді. Прибув я туди у справі УНСоюзу і був на імпрезі в домі УНО на вул. Оттаві.

Хоча я не був на списку, але мене запросили на сцену, мовляв, я теж вояк. Один добрий вояк, що маршовим кроком підходив, щоби дістати відзнаку, зробив „ліво зворот" і, завадивши ногою за ногу, впав. Коли ми зійшли зі сцени і засіли до столу на вечерю, дружина цього, що впав на сцені, заголосила: „Ти мені зробив встид, тут люди з Канади і Америки, а ти впав на сцені!" „Це твоя вина, — відповів чоловік, — бо ти мені помішала в кишені „пігулку" і я мені закрутилася голова". Часом і таке може притрапитися, треба знати, коли які пігулки вживати.

А відзнак таки треба. Як добре виглядали б наші музеї, архіви, бібліотеки, якщо б у них були медалі з часів княжої доби чи козаччини. Може вони і є у могилах в Україні, які розорює москаль.

Відзначення Акту проголошення відновлення Української Держави 30-го червня в Гемпстеді

В неділю, 26-го червня ц. р. о год. 4-ій по полудні, в приміщеннях Українського Центру в Юніондейл, члени ООЧСУ 42-го Відділу в Гемпстеді і гості відбули святочні сходини, присвячені Актові 30-го червня 1941 року.

Виголосив вступне слово і накреслив програму свята голова 42-го Відділу ООЧСУ Володимир Білий, який підкреслив, що акт проголошення Відновлення Державности України 30-го червня 1941 року у Львові має таке саме значення і важливість для історії України, як акт 22-го Січня, чи Акт проголошення самостійности України на Закарпатті.

Святочну доповідь виголосив, запрошений Відділом Богдан Казанівський, якого присутні слухали з великою увагою, тому що п. Казанівський був учасником проголошення акту Української Державности 30-го червня 1941 р. у Львові.

В дальшій програмі молода деклляматорка, учениця 2-ої кл. Школи Українознавства при парохії св. Володимира в Гемпстеді, пластунка Дануся Качмарик полонила слухачів виконанням деклямації „Юнацька пісня" — Олеся.

Доповнив програму святочних сходин делегат ООЧСУ на 10-ту конференцію Світової Антикомуністичної Ліґи (ВАКЛ) і 23-ту конференцію Антикомуністичної Ліґи (АП-АКЛ), що відбулася в днях від 18-го до 22-го квітня ц. р. в Тайпеі, Китайська Республіка Тайван — Стефан Кіра.

П. Стефан Кіра склав обширний звіт з перебігу конференції і про участь у ній українських делегатів. Завдяки нашому делегатові прихильні мали змогу бодай з тасьми заслухати частинну промови, яку виголосила мґр Слава Стецько і оглянути прозірки з перебігу конференції і краєвидів Тайвану.

Піснею „Не пора" закінчено Святочні сходини.

Після закінчення ще довго гуторили за кавою і солодким, що для них приготовили членкині Відділу.

Л. Пакош

Олександер Луцький

25 РОКІВ НА СЛУЖБІ ГРОМАДИ

(Срібний ювілей Станиці Б-ва 1 УД УНА в Детройті)

(1)

Це зовсім слушно, що у нас прийнявся добрий звичай відзначувати певні круглі річниці якихось більших подій чи діяльности різних громадських чи комбатантських організацій. Окрему вимову має відзначування 25-ої річниці праці організації чи товариства, бо чверть сторіччя дії організації, як і в житті індивідуальної людини, період — 25-ти років замикає певний круглий початковий період народження, розвитку і росту почерез початкові роки дозрівання аж до стану зрілости. А в додатку відзначування срібного ювілею 25-ти років діяльности, якої то не було б установи чи організації дає змогу кинути критичним оком в минуле та з перспективи 25-річчя у майбутнє. Аналіза пропробленої за 25 років праці дасть нам змогу витягнути відповідні висновки на майбутнє, застановитися над переоцінкою вартостей, методів праці і накреслювати відповідні пляни на будуче, а що далі?

Ювілейні відзначування

Біжучі роки — минулий 1976, теперішній 1977 та найближчі будучі є ювілейними роками для багатьох Станиць Братства кол. вояків 1-ої Української Дивізії Української Національної Армії, які зачали засновуватися і вести свою діяльність від 1951 чи 1952 років, тобто від початків масового переселення колишніх вояків Української Дивізії на американський терен.

Станиця Братства кол. вояків 1-ої Української Дивізії УНА в Детройті, першим головою якої був д-р Володимир Прокопович, а в цьому ювілейному році очолює її Любомир Татух, який уже й перед тим був п'ять років її головою, зачала свою діяльність у 1952 році. І ось тепер, після 25-ти років своєї праці, відзначила свій Срібний Ювілей у суботу, 7-го травня 1977 р. величавим Ювілейним бенкетом і балем в залі української православної катедри св. Покрови у Савтфілді, Міч., при участі понад 500 осіб, в тому кількох священиків, членів дивізійного Братства з родинами, гостей-дивізійників із інших Станиць, та інших міст, представників різних громадських організацій та численних гостей-місцевого громадянства. Свято вшанували своєю присутністю генерал Михайло Крат, військовий капелян американської армії, летунства і морської піхоти та рівночасно капелян Станиці Дивізійників у Детройті, о. майор Бернард Панчук, ЧСВВ, парох катедри УПЦ св. Покрови о. протоієрей Нестор Столярчук та парох УПЦеркви св. Андрія о. митрофорний протоієрей Николай Биковець та голова УРСоюзу Іван Олексин.

У рамках ювілейних відзначувань улаштовано також дуже вдалу ювілейну виставку світлин, документів та видань, що дала в перекрої образ діяльности детройтської Станиці Дивізійників за останніх 25 років, як теж насвітлила характеристичні події із різних етапів творення та бойової акції Української Дивізії у 1943—1945 роках. Виставку зорганізував колишній член Військової Управи інж. Роман Крохмалюк. На вирізнення заслуговує, між іншим те, що на цій виставці було багато світлин із колекції інж. Р. Крохмалюка, яких ще дотепер ніде не виставлювано, як напр., документальна світлина зі святочного проголошення Дивізії у 1943 р. у Львові, де при вибірі паради добровільців до Дивізії, брало участь трьох офіційних представників — амбасадорів трьох держав, тодішніх потуг світу, а це Німеччини, Італії та Японії.

З нагоди 25-річчя Детройтська Станиця видала також Ювілейну Однодінвку, у мистецькому оформленні обгортки Однодінвки — рисунком мистця Едварда Козака, в якій крім коротких підсумків праці Станиці та привітів поміщено знімки всіх голів за 25 років, що ними були: д-р Володимир Прокопович (3 роки), Іван Ляш (1 рік), Іван Лотоцький (1 рік), Богдан Скаскв (1 рік), Богдан Середюк (1 рік), мґр Олександер Луцький (1 рік), Ярослав Кривий (2 роки), Осип Ворик (2 роки), Мирослав Грешневський (7 років) та Любомир Татух (5 років).

Різноманітна діяльність

Із діяльности Станиці за 25 років треба дещо згадати з передовиці в Ювілейній Однодінвці голови Станиці, Любомира Татуха та його слова на відкритті Ювілейного бенкету, а також деякі висловлені думки господаря бенкету Мирослава Трешневського та святочну промову пера д-ра Володимира Прокоповича; слід підкреслити ту істину, що колишні вояки Української Дивізії, коли замовкла їхня мова скорострілів та гармат на фронтах у боях за відновлення української державности, то вони, переїхавши на поселення в інші країни, не замовкли, а продовжують дальше комбатантську і громадську працю на всіх відтинках українського церковного, громадського і політичного життя, а зокрема на відтинку підтримки української шкільництва й виховання молоді у всіх його проявах, спрямованих на відновлення української незалежности і державности, і споявняють це вони на понадпартійній базі по лінії українська державника-соборника. Станиця об'єднує колишніх вояків Української Дивізії різних політичних переконань та різних церковних віровизнань, її членами є сьогоднішні лікарі, інженери, артисти, учителі, підприємці, будівничі та звичайні фабричні робітники. Але серед усіх них панує родинна атмосфера і дружня співпраця. Вони мають повне зрозуміння й активну допомогу своїх дружин, вони беруть активну участь у громадському житті великої детройтської спільноти. Здається, що немає ні одного відтинку українського церковного, громадського чи політичного життя, в якому не було б членів детройтської Станиці Дивізійників, і то дуже часто на провідних місцях. А вірні нашим українським Церквам і народові дивізійники завжди знаходять спільну мову у державницькому підході до різних проблем і явищ нашого церковного, політичного і громадського життя та спільно з іншими несуть тягар громадського життя детройтської громади, за що й заслужують повне признання та підтримку громади. І хоча дуже часто втома, а не раз і вік вимагають спочинку, а то й відходу від активного життя, тоді цей вояцький дух колишнього вояка Української Дивізії, це почуття обов'язку й братерської дисципліни, що ввійшли у їхню кров із часів побратимства по зброї у Дивізії, додає здається чародійної сили і...марш продовжується.

[Продовження буде]

Соціялісти оптимістично висловлюються про економічну майбутність ЗСА

Вашінгтон. — Не зважаючи на те, що протягом серпня рівень безробіття зріс із 6.9 до 7.1 відсотка всієї робочої сили, як також на факт, що головні вказівники виявили, що ріст економіки ЗСА сповільнився, урядові економісти і спеціялісти з приватного сектора твердять, що це тільки сезонові, тобто, тимчасові явища, та що протягом наступних кількох місяців економічний стан країни знову поліпшиться. Департамент праці твердить, що рівень безробіття незабаром впаде, а загальна продукція всіх фірм і підприємств ЗСА виявлятиме „невеликий", але постійний зріст".

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Найдорожчого і Незабутнього
ЧОЛОВІКА і БАТЬКА
бл. п.
ІВАНА ЯКОВЕНКА
буде відправлена
СЛУЖБА БОЖА і ПАРАСТАС
в неділю, 11 вересня 1977 року
в церкві св. апп. Петра і Павла
в Ютика, Н. Й.

Просимо Рідню, Друзів і Знайомих про дальші молитви за спокій душі Покійного.

Дружина — МАРФА
Син — ВОЛОДИМИР

В серпні гуртові ціни зросли дуже мало

Вашінгтон. — Департамент праці інформує, що протягом серпня гуртові ціни збільшилися тільки на одну десяту одного відсотка, що представляє собою дальший доказ, що країна успішно поборює інфляцію, яка минулої зими була дійшла до критичного рівня. Урядові чинники вказують на факт, що в серпні значно зменшилися ціни на сільсько-господарські продукти, що вийде на користь споживачів, але зменшить приходи фармерів. Малий зріст в гуртових цінах у серпні, як теж те, що в липні і червні ці ціни не то що не зросли, але навіть були впали, доказує, що передбачення урядових спеціялістів щодо стану економіки країни — були правильні.

Волею Божою, 2-го вересня 1977 року, по тяжкій недузі, померла моя Улюблена МАМУСЯ

бл. п.
ОЛЕНА МИКОЛАЇВНА КОВАЛІВА
з дому РОЗНЯТОВСЬКА

З глибоким сумом сповіщає —
дочка ГАЛИНА ВАГАТОВИЧ

ПОХОВАНА 7-го вересня 1977 р. на Українському Православному Цвинтарі в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Ділимося сумною вісткою, що в середу, 31-го серпня 1977 року, відійшла у Вічність на дев'яносто другому році життя

бл. п.
ЯДВІГА ІЄРОНІМОВНА ЗДАНОВИЧ-КОРЧИНСЬКА

дружина славної пам'яті бувшого Державного Секретаря Української Народньої Республіки Михайла Агафоновича Корчинського.

ПОХОРОНИ відбулися у суботу, 3-го вересня 1977 р. у Піттсбурґу, Па.

Дочка ГАЛИНА ЄФРЕМОВ
Син МИХАЙЛО КОРЧИНСЬКИЙ із дружиною ТАІСОЮ
Внучка МАРІЯ ЄФРЕМОВ-КЕНДАЛЬ із мужем ЛЕВКОМ
Внучка ІРЕНА ЄФРЕМОВ
Внуки МИХАЙЛО мол., МАРИНА і РОКСАНА КОРЧИНСЬКІ
Племінниця НАТАЛІЯ КОРЧИНСЬКА-ЛУКІЯНОВИЧ із мужем ФІЛЯРЕТОМ та дітьми ЛІДОЮ та ПАВЛОМ з дружиною ХРИСТИНОЮ
Племінниця НІНА КОРЧИНСЬКА-УНОЛЬД із мужем та синами

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

Окружна Управа СУА у Філядельфії, Па. і 90-ий Відділ ім. Олени Степанів,

ділиться болючою вісткою з усім своїм Членством і Громадянством Філядельфії, що в понеділок, 5 вересня 1977 р., відійшла у Вічність

бл. п.
МАРІЯ із ЗАТВАРНИЦЬКИХ МАЗУР

активна гомадянка, б. голова 90-го Відділу, Мистецька Референтка Окружної Управи СУА.

•

Вельмишановному Чоловікові і Синові Покійної та всій Родині висловлюємо наше найглибше співчуття.

•

ПАНАХИДА в п'ятницю, 9-го вересня 1977 р., о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Коцюбинських, 307 Gerard Avenue.

ПОХОРОН в суботу, 10-го вересня 1977 р. о год. 9-ій ранку в Католицькій Катедрі на Френклін вулиці.

Просимо всіх Союзянок взяти численну участь в похоронах.

•

Згідно з бажанням Покійної пожертви проситься складати на цілі і потреби СУА.

Замість квітів на дорогу могилу кол. пробоєвого змагуна УСТ „Україна" — Львів і „Русь" — Ужгород, всіма любленого і незабутнього

бл. п. Івана Володимира Кобзяра
складають 40.00 долярів
на УВСТ „Чорноморська Січ", Нюарк, Н. Дж.

Наталія і Петро ВОЙНОВСЬКІ

Ділимося сумною вісткою, що в Торонті, в понеділок, 1-го серпня 1977 року, по короткій і тяжкій недузі відійшов у Вічність наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО і БРАТ

бл. п. мґр прав ОЛЕКСАНДЕР ПІДГОРОДЕЦЬКИЙ

народжений 9 вересня 1908 р. в Зах. Україні, громадський і політичний діяч, журналіст та колишній в'язень польського концтабору — Берези Картузької.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 2 і 3 серпня 1977 р. в похоронному заведенні „Віллямс Фюнерал" і в церкві св. Покрови в Торонті, після чого відпроваджено Тіло Покійного на кладовище „Проспект" в Торонті.

В глибокому смутку залишилися:

дружина — НІНА
син — БОГДАН
сестри:
ІВАННА ЧАРТОРИНСЬКА і МАРІЙКА ЗЕЛИНСЬКА з Родинами
брати: ЕМАНУЇЛ, МИХАЙЛО і РОМАН ПІДГОРОДЕЦЬКІ з Родинами

•

ЗАУПОКІЙНА ПАНАХИДА
В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ ЙОГО СМЕРТИ
відправиться
дня 9 вересня 1977 р., о год. 7-ій веч. в церкві св. Покрови в Торонті.

Ділимося сумною вісткою з усім нашим Членством та Українською Громадою, що дня 5-го вересня 1977 року, несподівано, помер на 57-му році життя, довголітній член Дирекції Українського Народного Дому в Ірвінґтоні, Н. Дж.

бл. п.
Мґр ЯРОСЛАВ ЯВОРСЬКИЙ

ПОХОРОН відбудеться в суботу, дня 9-го вересня 1977 року з церкви св. І. Хрестителя в Нюарку, Н. Дж., на цвинтар св. Андрея в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

•

Горем опечаленій Дружині, Синам і Родині, складають вислови глибокого співчуття —

Екзекутива і Дирекція УНДому в Ірвінґтоні, Н. Дж.

НА СОЮЗІВЦІ ВІДБУЛИСЯ...

(Закінчення зі ст. 1-ої)

тислава Салдана (КЛК Торонто), який програв у в другій рунді до Томи Рівери (,,Чорноморська Січ'' Нюарк) вислідом 7—6, 7—6.

В групі жінок, до якої зголосилось 16 змагунок, не довелося чекати довго на несподіванки, бо вже в першій рунді чотирикратна чемпіонка Аннетка Харук (УТК Чікаґо) не встоялась проти Оксани Сидорак з Каліфорнії, (яка заступала краски Союзівки), програючи 6—1, 6—3. В цій групі примат здобула наймолодша змагунка — 15-літня Зеня Матківська, яка із своїми батьками, двома молодшими сестрами і братом становила найчисленнішу родину в цьогорічних змаганнях. В завзятому фіналі З. Матківська (КЛК Ню Йорк) перемогла 17-літню Ліду Припхан (КЛК Каракас, Венесуеля) вислідом 3—6, 6—4, 6—4. У півфіналах З. Матківська елімінувала Арету Ракочу (КЛК Коговз) 6—2, 6—2, а Л. Припхан О. Сидорак 6—0, 6—1. Крім цього, у чвертьфіналі З. Матківська перемогла колишню кількакратну чемпіонку Ірину Стецик (КЛК Торонто) 6—4, 6—0. В цій групі змагалась одинока учасниця всіх 22-ох турнірів, Марія Душник.

В групі старших сеньйорів, Олександер Олинець (,,Тризуб'' Філядельфія) переміг у фіналі Бориса Кучинського (,,Ч. Січ'') вислідом 6—1, 6—1, здобуваючи чашу ,,Свободи'' і пропам'ятний трофей св. п. д-ра Володимира Гука на постійно. В цій групі змагалось 11 учасників. В групі старших сеньйорів Константин Бень (КЛК Вашінгтон) рівнож здобув примат третій рік підряд, виграючи у фіналі проти Петра Харука (УТК Чікаго) вислідом 6—2, 6—4. Минулорічний фіналіст д-р Ярослав Рожанковський (КЛК Ню Йорк) відтягнув свою участь з турніру з уваги на контузію ноги. Юрій Савчак (,,Тризуб''), колишній чемпіон в групі чоловіків і переможець багатьох турнірів на Союзівці, змагаючись вперше в групі молодших сеньйорів, закріпив за собою перемогу над Олександром Терлецьким (,,Леви'' Чікаго) вислідом 6—2, 6—2 у фіналі. О. Терлецький, колишній визначний футболіст і відбиванкар, замаркував свій дебют на тенісових кортах Союзівки перемогами над минулорічним чемпіоном Олегом Богачевським (КЛК Ню Йорк) у чвертьфіналі, 6—4, 6—2, і колишнім переможцем Зеноном Сниликом (,,Ч. Січ'').у півфіналі, 3—6, 6—4, 6—3.

Зголошення 42-ох юнаків в чотирьох вікових групах становило новий рекорд в історії турнірів, що віддзеркалює зростаючу популярність білого спорту серед української молоді. Хоча п'ять змагунів не з'явились на змагання, число 37 становить рекорд в цій групі.

Реванжуючись за програму своєї сестри Аннетки — Міс Союзівки на 1977-ий рік — її молодший брат Юрій Харук (УТК Чікаго) здобув семий рік підряд чашу ,,Українського Тижневика'', закріплюючи повторно примат групи юнаків 16 років і нижче, не програвши ні одної гри в чотирьох змаганнях, що рівнож становить рекорд в крайових турнірах. У фіналі цієї групи, в якій змагалось 15 юнаків із 18-ох зголошених, Ю Харук переміг Олександер Голюку (КЛК Ню Йорк) 6—0, 6—0.

В групі юнаків 18 років і нижче (чотири змагуни), Йосип Дмитрів (разом із старшим братом Михайлом з Міямі, Фльорида) переміг у фіналі Євгена Мельника (КЛК Торонто) вислідом 6—4, 6—7, 6—3. В групі юнаків 14 років і нижче, перше місце здобув Мирон Фалинський (КЛК Ютика), перемагаючи у фіналі Андрія Хархаліса (Пласт Балтімор) вислідом 6—1, 6—2. В цій групі змагалось 10 учасників із 11-ох зголошених. В наймолодшій групі юнаків (7 учасників) свій минулорічний примат захистив успішно Данило Нагірний (,,Ч. Січ'') фінальною перемогою над Адріяном Кутком (Союзівка) 6—2, 6—1.

В групі старших юначок, минулорічна чемпіонка Христя Миськів (,,Ч. Січ''), вигоюючи контузію рамена, не встоялася проти Оксани Гечі (,,Чорноморці'' Пласт), програючи у фіналі 6—3, 6—3. В цій групі змагалось тільки ці дві учасниці. В групі молодших юначок (4 учасниці), вдруге в 22-літній історії турніру примат рішали дві сестри. Минулого року в групі юнаків 18 років і нихче Юрій Татарський (КЛК Торонто) переміг у фіналі свого молодшого брата Андрія. Цього року у фіналі молодших юначок 13-літня Люба Матківська (КЛК Ню Йорк) перемогла свою 11-літню сестру Оленку вислідом 6—0, 6—1. У півфіналах Люба перемогла Роксану Гнатейко (КЛК Ню Йорк), а Оленка 12-літню Богданну Бартків (КЛК Торонто).

В групі переможених (чоловіки) перше місце здобув Ігор Луків (,,Ч. Січ''), перемагаючи у фіналі Андрія Ленця (КЛК Ню Йорк) 4—6, 6—3, 6—1.

Тенісовими змаганнями проводила комісія в складі: інж. Богдан Рак, голова турніру і головний суддя, інж. Роман Ракочий, ст. провідник змагань, інж. Юрій Савчак і Зенон Снилик та члени-господарі інж. Володимир Гнатківський, голова КЛК і Юрій Петрикевич, секретар.

> *З уваги на Маніфестацію в Обороні Прав України, яка відбудеться в неділю, 18-го вересня, в Ню Йорку, цьогорічний тенісовий турнір ,,16 чоловіків" і ,,8 сеньйорів" на Союзівці не відбудеться. Як організатори цього турніру, закликаємо всіх спортовців і симпатиків взяти участь в маніфестації.*
>
> *Юрій Савчак*
> *Зенон Снилик*

Під час офіційного відкриття змагань в суботу по полудні, яке включало присягу змагунів і піднесення прапорів під звуки національних гимнів, до змагунів і глядачів коротко промовляли пп. Б. Рак, Й. Лисогір, Р. Ракочий, ст., і В. Гнатківський.

В понеділок по полудні, після закінчення останнього із 12-ох фіналів, нагороди фіналістам вручили: головний предсідник УНСоюзу Йосип Лисогір, заступниця гол. предсідника Марія Душник, яка крім цього вручила уфундовану нею нагороду Адріянові Куткові за найкращу спортову поставу, головний касир мгр Уляна Дячук, головний радний д-р Богдан Футей, Б. Рак, В. Квас, Р. Ракочий, Я. Рубель, В. Гнатківський, Аня Дидик, Ю. Савчак і З. Снилик. Короткі заключні промови виголосили: Р. Рак, мгр У. Дячук і В. Гнатківський. Після спущення прапорів і відіграння національних гимнів, Р. Ракочий офіційно закрив ці чергові крайові змагання.

Плавацькі змагання

В цей час, коли в суботу перед полуднем на тенісових кортах йшли завзяті бої у чвертьфіналах різних груп, біля басейну готувались до запливів 71 плаваків в 14-ох конкуренціях і трьох гінцях. В загальному клюбовому точкуванні ,,Чорноморська Січ'' здобула семий рік підряд дружиновий чемпіонат (87 точок) перед ,,Чорноморцями'' Пласт (47 точок) і КЛК Ню Йорк (23 точки). Дальші місця зайняли: Союзівка, ,,Черник'' Детройт, КЛК Торонто. Подвійні перемоги у своїх конкуренціях здобули Марко Павлічко (,,Ч. Січ'') і Андрій Слиж (,,Ч. Січ'').

Переможцями в поодиноких конкуренціях вийшли: хлопці (8—10 років, 25 метрів довільним стилем) — Данило Нагірний (,,Ч. Січ''); хлопці (11—12 років, 25 метрів довільним стилем) — Віктор Каздоба (,,Ч. Січ''); юнаки (13—14 років, 50 метрів довільним стилем) — Роман Брайс (,,Ч. Січ''); юнаки (13—14 років, 50 метрів грудним стилем) — Маркіян Ковалюк (,,Ч. Січ''); юнаки (15—17 років, 50 метрів довільним стилем) — Марко Павлічко (Пласт — ,,Чорноморці''); юнаки (15—17 років, 50 метрів грудним стилем) — Олесь Січ (Союзівка); юнаки (15—17 років, 100 метрів змінним стилем) — М. Павлічко (Пласт — ,,Чорноморці''); чоловіки (100 метрів довільним стилем) — Андрій Слиж (,,Ч. Січ''); чоловіки (100 метрів грудним стилем) — А. Слиж (,,Ч. Січ''); чоловіки (гінці 4x50 метрів довільним стилем) — Пласт ,,Чорноморці'' (М. Павлічко, Марко Криштальський, Богдан Павлічко, Андрій Федун); чоловіки (гінці 4x50 метрів змінним стилем) Пласт — ,,Чорноморці'' (М. Павлічко, М. Криштальський, Б. Павлічко, А. Пилипець); дівчата (8—10 років, 25 метрів довільним силем) — Рома Кушнір (Пласт); дівчата (11—12 років, 25 метрів довільним стилем) — Аня Білон (КЛК Ню Йорк); юначки (13—14 років, 50 метрів довільним стилем) — Наталя Білон (КЛК Ню Йорк); юначки (15—17 років, 50 метрів довільним стилем) — Дарія Качмарчик (,,Ч. Січ''); юначки (15—17 років, 50 метрів грудним стилем) — Наля Слиж (,,Ч. Січ''); юначки (13—14 років, 50 метрів грудним стилем) — Катя Білон (КЛК Ню Йорк); юначки (13—14 років, 100 метрів змінним стилем(— Д. Качмарчик (,,Ч. Січ''); жінки (гінці 4x25 метрів довільним стилем) — ,,Ч. Січ'' (Таня Ковалюк, Д. Качмарчик, Н. Слиж, Ксеня Пономаренко).

Після фіналів в кожній конкуренції в суботу по полудні над басейном золоті, срібні і бронзові медалі уфундовані УНСоюзом вручили змагунам: Й. Лисогір, М. Душник, мгр У. Дячук, д-р Б. Футей, інж. В. Гнатківський і Я. Рубель.

Змаганнями провадила комісія в складі: Ярослав Рубель, провідник, Юрій Граб, головний суддя, Ярослав Криштальський, секретар, Роман Слиж, Володимира Гнатківська, Марійка Руденська, Омелян Твардовський і В. Гнатківський, члени.

В суботу увечері, в перерві під час мистецької програми в залі ,,Веселки'' плавацька ланка УСЦАК відмітила пропам'ятними нагородами з нагоди 25-ліття Союзівки таких осіб за їх сприяння розвиткові спортових змагань на Союзівці: Й. Лисогора, В. Кваса, Марію Душник, Володимира Сохана, мгр Уляну Дячук, ред. Антона Драгана, ред. З. Снилика, Ю. Граба і Р. Слижа. Посмертно вшановано бл. п. Михайла Лебедя. Нгороди вручили інж. Б. Рак, Я. Рубель і М. Стебельський.

30-ліття Менор Джуніор Коледжу

У суботу, 24-го вересня ц. р., розпічнеться урочисте відзначення тридцятиліття заснування Менор Джуніор коледжу Благодарственною Архиєрейською Божественною Літургією, що її відслужить Владика Василь Лостен, Апостольський Адміністратор Української Філядельфійської Архиєпархії, о год. 5-ій вечора в Авдиторії коледжу. Літургію співатимуть Об'єднані Церковні Хори Деканатів Філядельфії і Ню Джерзі.

Після Літургії відбудеться прийняття в їдальні коледжу.

Рада Директорів, адміністрація, склад професорів та учні і Сестри Чину св. Василія Великого щиро запрошують українську спільноту взяти численну участь у цій Благодарственній Літургії.

УВУ видасть монографію...

(Закінчення зі ст. 1-ої)

Йорку і Торонті. А в лютому 1977 році в Каракасі, у Сальоні ,,Роллс-Ройс'', виставлено 35 олій, в тому вісім ікон Галини Мазепи. На програмці цієї виставки зазначено, що мисткиня — українка.

Крім монографії, у плянуваннях мисткині — зілюструвати нове видання поезій Емми Андієвської.

Про поїздку по Европі гості з Каракасу висловлювалися із захопленням: ,,Европа прекрасна — вона вся у зелені! Відень чарівний і від останнього нашого перебування у ньому нічого не змінилося. Прегарне положення будинку УВУ, він оточений садами, — над самою річкою Ізар. В університеті простірні, модерні залі. Приємні, милі викладачі університету. Там і професор історії Панас Феденко, проф. д-р Олександер Кульчицький і лагідний та ґалянтний ректор УВУ проф. д-р Володимир Янів, поведінка і виклади якого додатньо впливають на слухачів. А в Парижі вони зустріли д-ра Володимира Поповича і багато видатних українців, які активно включені в наукове і суспільне життя українського культурного світу.

Професор Володимир Коваль висловив свій подив трьом будинкам: Будівлі УНСоюзу в Джерзі Ситі, будівлі університету УВУ та приміщення Українського Інституту Америки.

Після кількаденного перебування, зокрема відвідин у Святослава Гординського, з яким вони обговорюватимуть видання монографії, відвідувачі української громади в Америці від'їдуть до Каракасу.

ТАРЗАН, Ч. 7815. **Крокодил!**

Здається, що постріли впали на цьому березі ріки... Краще добитись мені до якогось прикриття, заки мене запримітять...

Ого!.. Цей плескіт за мо єю спиною може означати тільки одну річ...

Один з нас не повинен тепер бути в цій ріці... А ним є я!!!